

en heelkunde geworden, na eerst te Amsterdam, waar hij 12 Maart 1649 geboren was, zoowel vóór als na zijne promotie te Franeker (1682), zijne kunst te hebben uitgeoefend.

In 1694 werd hij Professor te Leiden, na in 1690 door de algemeene staten te zijn aangesteld tot superintendent-generaal van alle doctoren, apothekers en chirurgijns bij de nederlandsche hospitalen en ziekenhuizen der militie.

In 1702 door Willem III tot lijfarts benoemd, vertrok hij naar Londen. Hij had een grooten naam als ontleedkundige, maar door zijn roem opgeblazen, geraakte hij in twist o. a. met den bekwamen ontleedkundige, Frederik Ruysch, dien hij overal trachtte zwart te maken. Zijne lessen als Hoogleeraar te Leiden heeft hij in den beginne althans vrij slecht gegeven, zoodat curatoren meenden hem te moeten berispen. De reden van dit verzuim schijnt wel in zijne losse zeden gezocht te moeten worden, want het oude: «Hoe grooter geest» enz. was zeker op hem van toepassing (1). Hij overleed in 1713.

Ofschoon anatomie en poëzie bezwaarlijk voor zusters

(1) Over hem vergelijkte men «Memoires pour servir» etc. Tom. VII, p. 125 en Tom. X, 2e part. p. 233; v. d. Aa, in voce, en J. Banga, Geschiedenis van de Geneeskunde in Nederland. Leeuw., Eekhoff, 1868, Dl. II. p. 689 v.v.; over zijne losse zeden handelen in krasse en vaak platte rijmen de Nederduitse en Latynse Keurdichten. Rotterdam, P. vander Goes, 1710. p. 565.

Tot proef kies ik een der minst platte:

Wilt gy een Op'ra zien van zuipen, zwelgen, brassen,
Vol Bacchenaal-spel, en baldaadige grimmassen?
Gy vind het allerbest in Bidloos huis verbeeld,
Daar hy voor Bacchus en zyn Wyf voor Venus speelt.

Hij is (zie ald. pag. 566) een der drie pachters van den schouwborg te Amsterdam geweest.